

Anàlisi del DECRET 147/2009, de 22 de setembre, pel qual es regulen els procediments administratius aplicables per a la implantació de parcs eòlics i instal·lacions fotovoltaïques a Catalunya.

CATALONIA IN "THE AGE OF STUPID"

Un malson de pel·lícula gràcies al Govern de la Generalitat

**Europa ha reaccionat al canvi climàtic!
La revolució energètica està en marxa!
Les renovables han passat a ser la principal font d'energia a tot Europa!**

...A tot Europa? Nooo!

En un racó del nord-est de la Península Ibèrica continuen enganxats als combustibles fòssils i a l'energia nuclear!

PERÒ TENIM UNS BOSCS MOLT BONICS!

AIXÒ SÍ, DE CACTUS...

ANY 2030

Avui, La Generalitat prefereix mantenir les nuclears i les tèrmiques. I, amb la excusa de preservar el paisatge, limita l'energia eòlica i fotovoltaïca a una potència del tot insuficient per aturar el canvi climàtic.

**RETIRADA DEL DECRET DE RENOVABLES!
FEM UNA CATALUNYA Renewable100 x 100!**

Tanquem les Nuclears
100% RENOVABLES

Tanquem les Nuclears – 100% RENOVABLES

Barcelona, 15 d'octubre del 2009

Anàlisi del DECRET 147/2009, de 22 de setembre, pel qual es regulen els procediments administratius aplicables per a la implantació de parcs eòlics i instal·lacions fotovoltaïques a Catalunya.

PRESENTACIÓ.

La publicació en el DOGC 5472, de 28 de setembre, del "**DECRET 147/2009, de 22 de setembre, pel qual es regulen els procediments administratius aplicables per a la implantació de parcs eòlics i instal·lacions fotovoltaïques a Catalunya**" (en endavant anomenat el Decret) suposa un dels canvis de major importància en la política energètica de la Generalitat, no tan sols perquè determina el paper real que jugaran les energies renovables en el "mix" energètic de Catalunya més enllà de la retòrica política a l'ús, sinó també perquè representa la cloenda d'un cicle de discurs i debat polític genèric sobre el tema que es va iniciar l'any 1995 amb les primeres actuacions normatives de la Generalitat en el camp de les renovables, especialment en el tema eòlic.

Com en tants altres aspectes de la política de Catalunya, aquí també s'ha reproduït el fenomen de que el discurs vagi en una direcció i l'acció política en la contrària. L'escenificació d'un debat mediàtic sobre les tecnologies renovables a on s'han amplificat les mobilitzacions socials crítiques, les consideracions retòriques sobre impactes reals i imaginaris, els suposats pecats capitals en forma de penetració de grans empreses, i els discursos alarmistes sobre les hipoteques que aquestes tecnologies podrien representar pels valors que donarien suport a un hipotètic "turisme sostenible", ha amagat el que, paral·lelament, el poder polític donés llum verda i accelerés el desplegament d'un seguit de projectes de centrals tèrmiques de cicle combinat, que han estat aprovades, en la majoria d'ocasions, de manera gairebé sigil·losa, al mig d'una total discreció informativa.

I és ara, un cop consolidada l'estructura de generació que determinarà els propers 25 anys de subministrament elèctric de Catalunya, quan la Generalitat decideix arribar als màxims nivells de bizantinisme polític per posar fi (de moment) al debat sobre les dues tecnologies renovables que han assolit major implantació, i que representen l'aprofitament dels dos recursos més abundants a Catalunya. Resulta que, havent assegurat un subministrament elèctric immediat, i a mig termini, en base a combustibles fòssils i urani, ja tothom pot dedicar-se a especular sobre els impactes físics i psíquics (visuals i identitaris) de les tecnologies renovables, sense establir cap comparació amb els impactes de les tecnologies dominants (fòssil i nuclear), i mentre en el seu consum quotidià Catalunya contamina amb abundància, aportant ingents quantitats de gasos d'efecte hivernacle i residus radioactius.

Aquest document és un breu anàlisi del DECRET 147/2009 redactat en forma de denúncia d'algunes de les trampes més evidents que contenen les seves 24 pàgines, mostrant quin és el seu objectiu real, i explicant la lògica en la que s'insereix.

SOBRE EL POTENCIAL ENERGÈTIC OBJECTE DEL DECRET I ALTRES CONSIDERACIONS DE TIPUS SOCIAL

Abans, però, convé recordar els principals trets de les fonts d'energia sobre les que el Decret legisla, així com dos dels temes que el Decret no analitza: l'ordenació de territori en el marc d'un model energètic sostenible i les implicacions d'afectació al paisatge.

En el cas de l'energia eòlica és un fet conegut que, considerant les restriccions derivades de la preservació de la biodiversitat de Catalunya, i en una avaluació amb l'horitzó temporal de l'any 2050, l'estudi encarregat per l'organització ecologista Greenpeace xifra en 73.000 MW la potència que es podria instal·lar en l'any 2050, i en un mínim de 154.000 GWh la generació que seria factible assolir anualment (combinant l'eòlica marina i la terrestre).

En el cas de l'energia solar fotovoltaica sobre el terreny, el mateix informe, i les pròpies dades de la Generalitat, permeten avaluar en 17000 MW la potència que es podria instal·lar, i en

37.200 GWh la generació anual, donat l'elevat grau d'insolació de Catalunya que, segons l'Atlas Solar de 1996, es mantenia en una mitjana anual de 14,5 MJ diaris per metre quadrat.

L'aprofitament de l'energia solar amb la tecnologia fotovoltaica, a petita, mitjana i a gran escala, es plenament compatible, no solament amb l'activitat agrícola i ramadera, sinó també amb l'aprofitament d'espais que resten abandonats per diverses causes.

Així, l'anuari 2008 del Institut Estadístic de Catalunya comptabilitza en 192.185 hectàrees les superfícies d'erms, matolls, espartars, superfícies conreables no llaurades i superfícies que no són aptes per a la producció agrícola. Un percentatge elevat d'aquestes terres poden ser aprofitades per a la instal·lació de plafons fotovoltaics instal·lats a terra. Però es tracta d'un aspecte, aquest, que el Decret silencia i no pren en consideració; malgrat el contrast amb les aproximadament 10.000 hectàrees de terreny amb polígons industrials subjectes a les restriccions imposades pel propi Decret.

En el camp de l'ordenació territorial, les implicacions territorials d'un sistema de generació renovable i distribuïda són enormes, una Nova Cultura de l'Energia implica una Nova Cultura del Territori amb canvis en el model d'urbanisme i en la distribució de la població, que afecten a nivell global de Catalunya, però també a nivell comarcal i municipal.

Aquests canvis tenen una traducció energètica amb fortes implicacions territorials; en comptes de grans centrals pensades per subministrar a amplis territoris (com són les centrals tèrmiques o les nuclears, que s'anirien tancant progressivament), la generació renovable implica multitud de punts de baixa i mitjana poca potència amb impactes locals petits però perceptibles. A on havia una concentració territorial de la producció apareix una dispersió territorial que es visualitza en multitud d'aerogeneradors, plaques solars, plantes d'aprofitament de la biomassa, dipòsits de metanització, etc., escampats per tot arreu. A on la producció d'energia es feia amb recursos remots, apareix la necessitat de produir al lloc a on el recurs es troba. A on només es consideraven tres tecnologies de producció d'energia elèctrica (nuclear, tèrmica i hidràulica) apareixen multitud de tecnologies directes i moltes altres de mixtes. A on havia una ocupació del territori dissimulada, globalitzada i remota apareix el veritable preu energètic en termes de ocupació territorial visible, concreta i propera.

La pròpia xarxa de distribució energètica horitzontal i en trama, que sorgiria de l'evolució de l'actual xarxa dirigida a grans centrals de producció, implica més intervencions territorials.

L'altre tema objecte d'un tractament preferencial en el Decret és el paisatge. Tota activitat humana sobre el territori té un efecte sobre el paisatge, precisament per això no es pot qualificar d'impacte ambiental l'alteració visual d'un escenari. La determinació de criteris d'avaluació del paisatge és un tema amb una forta càrrega subjectiva, perquè el concepte de paisatge és una construcció cultural humana, realitzada al llarg de la història segons condicionants culturals diversos.

En el Decret, els paisatges, majoritàriament el resultat històric de les activitats econòmiques i culturals de les persones en contacte amb el medi ambient (els paisatges considerats "no tocats per l'acció humana" són una mínima fracció del territori de Catalunya), esdevenen una "foto fixa" a on no es permeten canvis futurs ni evolució. A on no es consideren les alteracions que resultaran del canvi climàtic, la contaminació radioactiva, i la interacció entre persones i ecosistemes.

L'eix central del Decret és la consagració legal de l'anomenat "impacte visual", el tipus d'impacte subjectiu que s'ha adduït sempre contra una instal·lació d'energia renovable quan no s'hi troba un altre impacte que sigui constatable. La consagració d'aquest impacte sota la forma de dret de vet es complementa amb la referència a un altre impacte amb una càrrega subjectiva encara major, i molt vinculat a les obsessions ideològiques d'una part important de la classe política de Catalunya: l'anomenat "impacte identitari", sobre el que tan sols es podrien fer especulacions que no tenen cabuda en cap anàlisi mínimament seriós. Aquest anomenat "impacte identitari" es concreta en referències constants a la participació del Departament de Cultura, per la via de Patrimoni Cultural, en la el procés de definició de les Zones de Desenvolupament Prioritari (ZDP) de l'energia eòlica, així com en el disseny de cada parc... a

banda, i més enllà, d'allò que ja requereix la llei específica.

En el cas de les energies renovables concorren altres criteris: la prioritat en quant a impactes és la problemàtica social i ambiental a la que responen, i no una subjectiva vessant estètica o ideològica però, com ja s'ha explicat, tots els aspectes socials i ambientals que resulten de la comparació de les tecnologies renovables amb les energies brutes no s'han pres en consideració.

SOBRE EL DISCURS DEL DECRET

El Decret s'inscriu en una pràctica legislativa cada cop més freqüent en la Generalitat, i en altres institucions polítiques: fer una grandiloqüent declaració de principis i objectius en l'enunciat o preàmbul d'una llei, i contradir posteriorment els principis i objectius enunciat en el redactat i el desenvolupament del cos de la pròpia llei.

Així, el Preàmbul del Decret està redactat en una prosa administrativa diferent a la del cos legislatiu. De manera àgil, i en tan sols dues pàgines, passa revista al que són els principals tòpics globals relacionats amb les tecnologies renovables (des de les directives europees fins al seu paper en el marc de la mitigació dels impactes del canvi climàtic) i al que ha estat el principal escull en el seu desplegament a Catalunya: els entrebancs administratius.

Evidentment el Decret silencia acuradament el fet de que mentre altres comunitats autònomes amb un nivell de competències similar o inferior al de Catalunya (Navarra, Aragó, Andalusia i Galícia, principalment) van prendre iniciatives polítiques per remoure els seus propis obstacles administratius en qüestió de mesos (el que es va traduir, per exemple, en una ràpida implantació de l'energia eòlica), la Generalitat ha allargat el tema durant 14 anys, deixant-lo podrir-se, i no com a conseqüència d'una política d'incompetència o negligència, sinó com a part d'una estratègia calculada de seguiment de les directrius de les empreses amb interessos en el sector energètic presents a Catalunya.

Com veurem analitzant 5 àmbits del seu cos legislatiu, tot el discurs del preàmbul queda desmentit pel contingut del propi Decret, que és tan sols un recull bastants exhaustiu de mecanismes legals que permeten bloquejar el desplegament de la tecnologia solar i eòlica. Aquest és el motiu pel que hem denominat cada apartat de l'anàlisi amb el epígraf comú "d'eines de bloqueig".

Abans, però, una consideració sobre la seva tramitació.

SOBRE EL PROCÉS DE TRAMITACIÓ DEL PROPI DECRET

El projecte del que actualment és el Decret 147/2009 es va fer públic a inicis del mes de setembre de l'any 2008. El procés d'al·legacions a l'esborrany es va ampliar fins al 20 d'octubre. Malgrat les crides a la urgència que contenia l'esborrany ha passat gairebé un any des del tancament del període d'al·legacions sense fer res. Sense que la Generalitat donés resposta administrativa a les entitats que van presentar al·legacions al avantprojecte, i sense informar a les entitats que van al·legar de l'evolució del procés de la tramitació.

Aquesta omisió, que seria, per ella mateixa, causa d'impugnació del Decret, representa l'antítesi del discurs oficial sobre les renovables. Un discurs ple de referències genèriques i crides a la urgència de prendre mesures. Però és coherent amb el model de política que ja es desplegava en l'esborrany, i que s'ha consolidat en el text final.

EINES DE BLOQUEIG 1: ELS PROCESSOS DE TRAMITACIÓ DE LES INSTAL·LACIONS.

Per posar en evidència l'autèntica finalitat del Decret cal analitzar comparativament el procediment de tramitació d'un parc eòlic que vulgui situar-se en una de les publicades Zones de Desenvolupament Preferent (ZDP) i el que ha seguit qualsevol dels grups de generació

tèrmica aprovats en els darrers anys (o els que encara estan en tramitació).

Pel que fa a l'energia fotovoltaica no cal fer anàlisi comparatiu, el procediment que es menciona i el gairebé nul desenvolupament d'aquesta tecnologia a Catalunya basten per mostrar el procediment de bloqueig realitzat.

Anant al cas de les tèrmiques. Qualsevol de les centrals tèrmiques (CCTT) que s'han instal·lat en els darrers 10 anys a Catalunya han seguit un procediment de tramitació simple, clar i ràpid.

Davant l'administració central i autonòmica basta una Memòria Resum del projecte amb un termini d'al·legacions de 20 dies a partir de la seva publicació en el BOE, o en el DOGC, i prèvia a la seva autorització administrativa. L'estudi d'impacte ambiental i la declaració d'utilitat pública es tramita conjuntament amb l'autorització administrativa. Un cop recollides les al·legacions es fan les modificacions pertinents i es passa a presentar el Projecte Definitiu, que té també un breu termini d'al·legacions.

El Ministeri corresponent, i la Direcció General de Qualitat Ambiental de la Generalitat (DGQA), mai no han desautoritzat cap projecte, i en les seves conclusions sempre han recollit l'argumentari de l'empresa promotora donant-lo per vàlid. El tràmit d'aprovació sempre s'ha resolt en pocs mesos, amb l'excepció de la CTCC del Port de Barcelona, que es va endarrerir gairebé un any pel requisit de fiança exigida pel govern central a fi de posar ordre en la gran quantitat de projectes existents. En tot cas sempre s'ha acceptat la paraula de l'empresa promotora i no s'ha exigida cap tipus de fiança o dipòsit. Pel que fa a la *Llei 3/1998, de la Intervenció Integral de l'Administració Ambiental, aplicable a Catalunya*, no ha plantejat mai cap problema a les promotores, ja que s'aplicava sobre Memòria – Resum i el projecte definitiu.

Un cop donada l'autorització administrativa que, recordem, es concedia en mesos, s'aprovava el projecte d'execució i l'autorització d'explotació de manera automàtica o, en tot cas, sense intervenció d'entitats alienes a l'administració, coincidint habitualment amb la realització de les obres.

Paral·lelament l'empresa promotora gestionava quatre documents més, en els que no es permetia incidència directa de la societat: a nivell municipal es tramitaven les llicències urbanística i d'activitat classificada; a nivell de l'administració central es tramitava el permís derivat de la directiva 96/61/CE (directiva IPPC); i amb l'administració central l'autorització com a activitat contaminant de l'atmosfera i la concessió d'usos d'aigua.

En contrast amb aquesta agilitat aplicada a la tramitació de les centrals tèrmiques, en el procés d'un parc eòlic es passen dos procediments de tramitació seguits i diferenciats, d'una complexitat i arbitrarietat considerables.

En primer lloc, i segons l'article 7 del Decret, davant la Comissió de selecció de projectes de la ZDP corresponent, l'empresa promotora ha de presentar un total de 26 documents informatius dividits en 5 blocs: dades de l'empresa (7 ítems), projecte signat per un tècnic titulat competent i visat pel col·legi professional corresponent i haurà d'incloure la documentació suficient (9 ítems), estudi d'impacte ambiental (5 ítems), estudi d'impacte i integració paisatgística (3 ítems), documentació urbanística (2 ítems), a més de la garantia provisional per l'import que fixin les ordres de convocatòria.

I tot això es presenta a una Comissió en la que participen 4 organismes diferents de l'administració (des d'energia als consells comarcals de la ZDP) i que, segons l'article 8, es reserven el dret de recórrer a altres instàncies de l'administració per sol·licitar més informes allargant així el procés.

En segon lloc, i després d'un procediment d'adjudicació d'autorització administrativa bastant enrevessat (article 9), es passa a una nova sol·licitud d'autorització administrativa, en aquest cas per a l'execució del projecte, a on cal presentar un nou paquet de documentació de 8 ítems, més les ampliacions que es considerin necessàries dels ítems ja presentats a la Comissió de selecció de projectes (articles 10 i 11).

Per la seva part l'article 12 determina tres procediments administratius per obtenir l'autorització que, a més d'estar sotmesa a informació pública, pot ser objecte de la petició de nous informes (article 13). El procés culmina amb la redacció d'una declaració d'impacte ambiental que és novament tramesa als departaments relacionats amb energia, política territorial i a la Ponència Ambiental de Parcs Eòlics que poden estar en desacord sobre l'execució d'un projecte per la qual cosa correspon al Govern la decisió final (article 14).

Per si fos poc amb aquest procediment, l'article 16 planteja la obligatorietat de que el promotor dipositi una fiança per poder iniciar l'execució del projecte (si no es diposita es retira l'execució) i que queda en dipòsit fins que el parc eòlic cessi la seva activitat.

En el cas de les instal·lacions fotovoltaïques sobre el terreny, les limitacions a l'emplaçament determinades en l'article 22, i les restriccions de dimensió de l'article 23, ja són prou explícites. Si hi afegim el que disposen els articles 24, 25 i 26 sobre sol·licituds, autorització administrativa i contingut de l'estudi d'impacte i integració paisatgista, i els mecanismes de tramitació que determinen els articles 27 i 28, l'efecte dissuasori del Decret sobre qualsevol iniciativa de promoció queda demostrat més enllà de qualsevol comentari.

EINES DE BLOQUEIG 2: EL DESGAVELL LEGISLATIU.

Dues de les mostres més evidents del desgavell legislatiu són la situació confusa en que queden l'anterior decret i mapa eòlic, i el propi procés de determinació de les ZDP, així com la manca de criteris per resoldre simplifícadament el punt més important: l'aparició d'un conflicte.

El Decret deroga el Decret 174/2002, d'11 de juny, regulador de la implantació de l'energia eòlica a Catalunya, excepte els articles 5 i 6 relatius al Mapa d'implantació Ambiental de l'Energia Eòlica a Catalunya. Derogar el Decret 147/2002 però no derogar el Mapa, és una mostra de manca de criteri i de voluntat de confusió, ja que el mapa és el resultat del desenvolupament del Decret. Significa, en la pràctica, reconèixer la validesa del Decret 174/2002 i la manca de valor del DECRET 147/2009 a efectes de l'ordenació del recurs eòlic.

I és que si les justificacions que es mencionen al preàmbul del Decret fossin vàlides, una promoció de les tecnologies renovables significaria adequar el marc legislatiu al recurs, i no retallar l'aprofitament del recurs de manera arbitrària.

Per la seva banda, les referències a la urgència del preàmbul es queden reduïdes al no res en la determinació de les ZDP (article 5), determinació a on s'estableix un procés que implica la intervenció de quatre departaments diferents (energia, política territorial, medi ambient i cultura) i dels ajuntaments, redactant informes abans de procedir a l'acord de Govern que les crea.

EINES DE BLOQUEIG 3: LA MANCA DE CRITERIS SOBRE ELS IMPACTES AMBIENTALS.

La documentació a presentar en l'apartat 7.2. conté elements redundants, elements que responen a un criteri acumulatiu d'obstacles que persegueixen un objectiu dissuasori: desanimar qualsevol projecte eòlic o fotovoltaic, objectiu que entra en contradicció amb el criteris reiterats en el preàmbul sobre les energies que tracta.

Així, segons el contingut previst a l'article 2 del Decret 114/1988, de 7 d'abril, l'estudi d'impacte ambiental (IA) hauria de tenir:

2.1 Els projectes de què es fa esment a l'article anterior hauran d'incloure un estudi d'impacte ambiental, que es referirà als aspectes i les determinacions esmentats a continuació:

a) Anàlisi detallada de l'indret on es preveu l'obra, l'activitat o la instal·lació, i del seu entorn. Inclourà com a mínim les especificacions següents:

Descripció del medi físic referida als condicionants geològics, hidrològics, hidrogeològics, climatològics, atmosfèrics, edàfics, de vegetació, del paisatge i d'altres aspectes necessaris per definir el medi en l'àrea afectada i en el seu entorn.

Usos del sòl i dels aprofitaments preexistents, obres d'infraestructura i instal·lacions.

Situació administrativa de l'àrea afectada: municipis afectats, règim jurídic, espais o elements protegits, altres règims jurídics especials, i d'altres.

Servituds i altres drets reals que puguin tenir incidència sobre el projecte.

b) Descripció general de projecte i exigències previsibles en relació amb la utilització del sòl i d'altres recursos naturals durant les fases de construcció i de funcionament. Estimació dels tipus i quantitat de residus i emissions de matèria o energia resultants.

c) Avaluació dels efectes previsibles directes i indirectes del projecte sobre la població, la gea, el sòl, la flora i la vegetació, la fauna, l'aire, l'aigua, els factors climàtics, el paisatge i els béns materials, inclòs el patrimoni historicoartístic i arqueològic.

d) Relació detallada i valoració econòmica de les mesures previstes per eliminar, reduir o compensar els efectes ambientals negatius significatius; programació temporal de la seva execució, possibles alternatives existents a les condicions del projecte previstes inicialment i justificació de la idoneïtat de l'alternativa elegida pel que fa a la minimització dels efectes negatius sobre el medi.

e) Resum de l'estudi i conclusions, formulats en termes comprensibles fàcilment, i informe, si s'escau, de les dificultats informatives i tècniques trobades en la seva elaboració.

f) Programa de vigilància ambiental on es concretin de manera detallada els paràmetres de seguiment de la qualitat dels vectors ambientals afectats, així com els sistemes de mesura i control d'aquests paràmetres.

I segons el Reial decret legislatiu 1/2008, d'11 de gener, també hauria de tenir

Artículo 7. Estudio de impacto ambiental.

1. Los proyectos que hayan de someterse a evaluación de impacto ambiental deberán incluir un estudio de impacto ambiental, cuya amplitud y nivel de detalle se determinará previamente por el órgano ambiental. Dicho estudio contendrá, al menos, los siguientes datos:

a) Descripción general del proyecto y exigencias previsibles en el tiempo, en relación con la utilización del suelo y de otros recursos naturales. Estimación de los tipos y cantidades de residuos vertidos y emisiones de materia o energía resultantes.

b) Una exposición de las principales alternativas estudiadas y una justificación de las principales razones de la solución adoptada, teniendo en cuenta los efectos ambientales.

c) Evaluación de los efectos previsibles directos o indirectos del proyecto sobre la población, la flora, la fauna, el suelo, el aire, el agua, los factores climáticos, el paisaje y los bienes materiales, incluido el patrimonio histórico artístico y el arqueológico. Asimismo, se atenderá a la interacción entre todos estos factores.

d) Medidas previstas para reducir, eliminar o compensar los efectos ambientales significativos.

e) Programa de vigilancia ambiental.

f) Resumen del estudio y conclusiones en términos fácilmente comprensibles. En su caso, informe sobre las dificultades informativas o técnicas encontradas en la elaboración del mismo.

i segons la resta del redactat del propi Decret també ha de contemplar un estudi d'impacte acústic, d'acord amb el que preveu la Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica. Que en el seu ANNEX 10 determina.

Contingut d'un estudi d'impacte acústic per a les activitats

1. Anàlisi acústica de la capacitat del territori

1.1. Descripció de les zones de sensibilitat acústica de l'activitat i el seu entorn.

1.2. Nivells d'immissió que atorga el Mapa de capacitat acústica a l'emplaçament i l'entorn de l'activitat.

2. Anàlisi acústica de l'activitat

2.1. Descripció del local de l'activitat que especifiqui els usos dels locals adjacents i llur situació respecte a usos sensibles al soroll, com ara habitatges, escoles i hospitals.

2.2. Detall dels focus sonors o vibratoris.

2.3. Estimació del nivell d'emissió d'aquests focus a l'interior i a l'exterior de l'activitat.

3. Avaluació de l'impacte acústic

3.1. Si els nivells d'immissió acústica de l'activitat estimats no incrementen els nivells de les zones de sensibilitat acústica de la capacitat del territori, l'impacte acústic és compatible amb el seu entorn.

3.2. Si els nivells de l'activitat estimats poden sobrepassar els nivells de les zones de sensibilitat, l'impacte es pot compatibilitzar amb el seu entorn mitjançant un projecte d'aïllament que asseguri els objectius establerts pel Mapa de capacitat acústica.

4. Projecte d'aïllament

4.1. El projecte d'aïllament ha de constar del disseny dels elements proposats, amb la descripció dels materials utilitzats, i dels detalls constructius de muntatge.

4.2. Si la instal·lació projectada comporta focus emissors situats a gran altura, com ara sobre cobertes, en xemeneies i cims de sitges, el projecte ha de tenir en compte que la propagació del soroll es pot manifestar a llarga distància i, per tant, s'han d'especificar els elements atenuadors adequats per a evitar que les immissions sonores a llarga distància superin els valors límit d'immissió establerts pels annexos, 3, 4, 5 i 7.

4.3. Justificació analítica o per assaigs del rendiment dels elements d'aïllament proposats.

4.4. Justificació que el funcionament de l'activitat no supera els valors límit d'immissió establerts pel Mapa de capacitat acústica.

4.5. Un cop instal·lats els elements d'aïllament, cal acreditar mitjançant certificació emesa per un tècnic o tècnica competent que no se superen els valors límit d'immissió establerts per aquesta Llei i determinats segons la metodologia dels annexos, 3, 4, 5 i 7.

Més la documentació inclosa en la resta del redactat de l'article del Decret

c) Identificació dels principals impactes ambientals que el projecte pugui tenir sobre el medi.

d) Mesures adoptades en relació amb els condicionants establerts a l'informe elaborat pel departament competent en matèria de medi ambient sobre la viabilitat ambiental de la zona, previst a l'article 5.2 b).

e) Exposició de les principals alternatives estudiades per la persona promotora i motivació de les raons de la seva elecció, des de l'òptica ambiental.

La conclusió de l'anàlisi d'aquest paquet legislatiu és que si s'haguessin aplicat tots aquests criteris, amb el format i el procediment que assenyala el Decret, als projectes de centrals tèrmiques que han proliferat en els darrers anys, amb dificultats s'hauria construït ni tan sols una unitat.

En el cas de les instal·lacions fotovoltaïques ja hem fet referència a l'article 22 com element dissuasori de qualsevol iniciativa per l'escassa existència de terrenys que compleixin els criteris que s'hi determinen. Malgrat tot, i per si de cas, es donen voluntats de promoció de l'energia solar que desafien aquest obstacle, el contingut de l'article 24 determina un altre nivell de complicació dissuasòria.

24.3.- Des de la vessant ambiental, la implantació d'instal·lacions fotovoltaïques restarà subjecta al procediment de declaració d'impacte ambiental, quan així ho disposi la normativa d'avaluació d'impacte ambiental. En el cas que la implantació d'una instal·lació fotovoltaïca s'hagi de sotmetre al procediment d'avaluació ambiental el procediment administratiu a aplicar serà el regulat pel capítol III. En aquest cas, caldrà aportar el corresponent estudi d'impacte ambiental, (...).

El que significa que es pot trobar sotmesa al caos legislatiu aplicable als parcs eòlics.

EINES DE BLOQUEIG 4: ELS CRITERIS D'APLICACIÓ SUBJECTIVA.

En els parcs eòlics, l'anomenat "Estudi d'impacte i integració paisatgística" inclòs en l'apartat 7.2. conté un seguit d'elements que, pel seu caràcter subjectiu tenen poca relació amb el que significa una instal·lació d'energia renovable. Així

a) Continguts que determinen la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge i el Decret 343/2006, de 19 de gener, que la desenvolupa, que en tot cas han de comprendre: l'exposició dels criteris d'implantació adoptats pel projecte per tal d'harmonitzar i evitar la pèrdua de valor del paisatge, en compliment dels requisits establerts en l'informe de l'apartat 5.2.c; la identificació i avaluació dels impactes paisatgístics (visuals i

identitaris), i la definició de les mesures d'integració previstes en el projecte.

Tant la Llei 8/2005, com el Decret 343/2006, tenen prou elements d'ambigüitat com per permetre el rebuig d'un projecte en base a qualsevol opinió discordant.

c) Exposició de les principals alternatives estudiades en el projecte per la persona promotora, tant relatives a la implantació dels aerogeneradors com a altres elements que integren el parc i motivació de les eleccions efectuades des del punt de vista paisatgístic.

Sobre el valor del impacte identitari no cal realitzar massa reflexions. Es tracta d'una criteri tan arbitrari que permet denegar qualsevol projecte sense cap al·legar raó verificable.

Aquests criteris subjectius també s'apliquen a les instal·lacions fotovoltaïques, mitjançant l'article 26, que determina el contingut de l'estudi d'impacte i integració paisatgística.

L'estudi d'impacte i integració paisatgística que en compliment d'aquests procediments ha d'acompanyar al projecte d'actuació, ha de contenir, a més del que requereix l'article 22 del Decret 343/2006, de 19 de setembre, pel qual es desenvolupa la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge, i es regulen els estudis i informes d'impacte i integració paisatgística, els següents aspectes:

a) Simulacions fotogràfiques del lloc abans i després de realitzades les instal·lacions, des de diversos punts d'observació significatius.

b) Conca visual de la instal·lació i identificació dels principals punts de visió sobre el projecte.

Definició dels elements complementaris de la instal·lació, tals com tanques, edificacions i línies elèctriques.

EINES DE BLOQUEIG 5: ASPECTES DISCRIMINATORIS I MANIPULACIÓ.

En conjunt el Decret és una burla deliberada cap als sectors socials i ecologistes que demanen un desplegament urgent de les tecnologies renovables en el marc del treball per mitigar els impactes del model energètic sobre el medi ambient. En alguns moments la burla arriba a nivells de provocació, com quan s'introdueix la perspectiva de gènere en els requeriments dels projectes d'energia eòlica (apartat "i" dels requeriments del projecte). Aquesta demanda, que curiosament no es fa en el cas dels projectes d'energia solar fotovoltaïca que són objecte del mateix Decret, és absolutament inusual, i no tan sols no es contempla en els àmbits de la política energètica de la Generalitat sinó que, per suposat, no s'ha aplicat mai a projectes de cap tipus relacionats amb la generació d'energia.

Aquesta referència a la perspectiva de gènere en un tema tan aliè i bàsic com la cobertura dels serveis energètics de la societat respon a un doble criteri: reforçar la política de discriminació negativa de l'energia eòlica respecte a les energies convencionals, i instrumentalitzar el pensament i el concepte de l'enfocament de gènere per generar conflictes i enfrontaments entre els col·lectius ecologistes, que defensen la urgència del canvi de model energètic, i els col·lectius feministes, que estenen el discurs del gènere en tots els àmbits de la vida quotidiana.

SOBRE ELS EFECTES SOCIALS

És un Decret pel qual la Generalitat fa seves, i consagra en la legislació, les posicions i actituds SPAN (Sí Però Aquí No) d'alguns sectors de la ciutadania respecte a les energies renovables. Fent a aquestes tecnologies sospitoses de tot tipus d'impactes sobre el medi ambient, social, cultural i "identitari", mentre silencia els impactes comparativament més destructius, encara que de més difícil percepció, de les tecnologies bassades en combustibles fòssils i nuclears.

IMPRESSIONS I CONCLUSIONS.

L'objectiu del Decret és bloquejar el desenvolupament de les tecnologies renovables eòlica i solar fotovoltaïca a Catalunya, pel seu caràcter de tecnologies descentralitzades, abundants i de baix impacte ambiental, que poden cobrir els serveis energètics necessaris en el marc d'una

política d'estalvi i eficiència energètica, substituint les tecnologies centralitzades, escasses, i d'elevat impacte ambiental que l'actual model energètic afavoreix.

El missatge que transmet el Decret és que Catalunya no precisa de les energies renovables per generar electricitat. Amb una aposta decidida del govern tripartit de la Generalitat per les centrals tèrmiques (s'ha afavorit la construcció de 8 grups en els darrers anys) i el manteniment de les centrals nuclears el màxim temps possible, el Govern de Catalunya reafirma el seu compromís amb els interessos dels grans grups empresarials energètics en detriment dels petits grups empresarials que han apostat de manera majoritària per les tecnologies renovables.

Amb una potència instal·lada en energies fòssils, que arribarà a assolir un mínim de 3979 MW en centrals tèrmiques l'any 2015 (o a un màxim de 5579 MW si es confirmen els nous projectes de Riba Roja i Cubelles); potència a la que cal sumar els 3146 MW de les centrals nuclears, que ens situarien entre els 7145 i els 8725 megavats de potència instal·lada conjunta, la postura del Govern tripartit de la Generalitat s'inscriu en la lògica d'adjudicar a les tecnologies renovables el paper d'element simbòlic i d'imatge de promoció, i marcar-les com a destinades a subministraments marginals.

Per això a aquestes tecnologies se'ls poden posar totes les traves possibles; ja que cal mantenir-les al marge del debat real sobre energia i medi ambient. El Decret és un exemple més de que les declaracions de preocupació dels responsables polítics de la Generalitat, sobre processos de destrucció del medi ambient, disfressen en realitat agressions planificades.

Del 2 al 6 de novembre d'aquest any 2009, Catalunya allotjarà la reunió preparatòria a la quinzena Conferència de les Parts (COP-15) del Conveni Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic (CMNUCC), que tindrà lloc al desembre a Copenhaguen. Mentre formalment el Govern de Catalunya es farà ressò de la demanda mundial de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle de forma dràstica a partir de 2015, per tal d'evitar que el canvi climàtic esdevingui un procés catastròfic; el propi Govern de la Generalitat s'autoconcedeix el dret d'augmentar les seves emissions fins en un 125 % respecte a 1990 – i, per la via del decret, s'assegura que ben poca cosa es podrà fer per disminuir-les posteriorment.

En aquest sentit, el Decret demostra el poc pes polític de les empreses dedicades majoritàriament a les energies renovables davant l'administració. Els grans grups energètics, que mantenen activitats marginals en energies renovables mentre aposten per les tèrmiques i nuclears en la seva política d'inversions (principalment Gas Natural i ENDESA-ENEL en el cas de Catalunya), tenen ben poca cosa a dir respecte a un Decret que els afecta tan sols de manera tangencial, i que les beneficia directament donant prioritat a les energies brutes. És als interessos d'aquestes companyies als que la Generalitat premia a l'hora de legislar.

Tanquem les Nuclears – 100% RENOVABLES